

kom der en besk Pille: at dette Venskab havde kostet Landet 10 Mill. Kr.

Nu har jeg Gang paa Gang ønsket at faa oplyst, hvor disse 10 Mill. Kr. stammer fra, som den højtærede Statsminister rejser rundt i Landet med og fortæller, at Venskabet med det konservative Folkeparti har kostet. Det kan jo ikke være fra de Forhandlinger, som den højtærede Statsminister førte med nogle enkelte Bestyrelsesmedlemmer fra enkelte Tjenestemandsgupper. Statsministeren var jo saa begejstret over disse Samtaler, at han bevæget og poetisk udbød: de skal ikke blive glemte. Nu vil jeg nok spørge, hvad er det for et Udtryk, at de skal ikke blive glemte? Er det saadan et Himmelstrupsk Fakse-Udbrud, eller er der Realitet bag denne Tale?

Der er en anden Ting at bemærke til Spørgsmaalet om, hvor disse 10 Mill. Kr. kunde komme fra, et Punkt, hvor maaske Venstre, men ikke Ministeriet, kunde angribe os. Fra den Gang, vi forhandlede Præstelønningsloven f. Eks., ved den højtærede Statsminister jo, at det konservative Folkeparti som en Blok stod bag Ministeriet mod Venstres yderligere Nedskæring med de 200 000 Kr. Det kan altsaa heller ikke være dér, de 10 Mill. Kr. kommer fra. Men jeg vil meget gerne vide, hvor disse 10 Mill. Kr. er kommet fra, eller om maaske Referaternes Ufuldstændighed bliver den eneste Forklaring paa denne Gaade.

Finansministeren udgiver jo gennem det Statistiske Departement en meget underholdende Lektüre, om end det ikke alt er i Romanform. Det maa indrømmes, at den Husleje- og Boligstatistik, som Ministeriet har udsendt for nylig, i særlig Grad giver ganske udmærkede Oplysninger om vore Bolig- og Huslejeforhold, og det er mig altid en Glæde, naar den røde Bygning tager Hensyn til den berettigede Kritik, der Gang paa Gang rejser over forskellige Forhold, for at Resultaterne her kan blive de bedste mulige. Jeg synes, at de to Arbejder, som Statistisk Departement har udsendt om disse Forhold, er særdeles oplysende og giver et udmærket Billede af vor Bolig- og Huslejepolitik, og det er mig en Glæde her at konstatere, at under al den Nedskæring, der har fundet Sted, har de københavnske Husejere kunnet beregne sig ca. 3 Millioner mere i Husleje i dette Aar end i de foregaaende. Jeg tror, at for hele vor Bolig- og Huslejepolitik vil disse tre Arbejder — idet ikke alene Statistisk Departement, men ogsaa Københavns Kommune har udgivet et saadant Tabelværk — virke i høj Grad oplysende, om disse

Forhold skulde komme til Behandling før 1931, da den nugældende Lov udløber.

I Slutningen af sidste Rigsdagssamling var der under Finanslovens tredje Behandling Spørgsmaal fremme om Brugen af det store moderne Hospital ved Fælledparken. Jeg tillader mig at spørge den højtærede Forsvarsminister, om dette Hospitals Anvendelse faar sin Løsning ved den i Trontalen bebudede Ændring til Forsvarslovene af 1922 eller vil blive løst ved et særligt Lovforslag sammen med en samlet Plan over vore almindelige Hospitalsforhold. Gang paa Gang har jeg, sidst ved Invalidforsikringslovens anden Behandling — Sp. 6645 —, henstillet til Sundhedsministeren, at en Del af dette Hospital blev en Universitets-Hospitalsklinik for nervelidende, de Patienter, som udgør en saa stor Stamme af Invalidere nyderne. Der har i Dagbladene været Antydning af en saadan Løsning, og jeg vil gerne spørge den højtærede Sundhedsminister eller eventuelt den højtærede Forsvarsminister, hvad der ligger til Grund for disse Bladudtalelser.

Den højtærede Sundhedsminister har jo en speciel Evne til at kritisere alle og alt, der er gaaet forud for hans Overtagelse af dette høje Embede. Jeg skal minde om, hvorledes han forrige Aar under Normeringslovens Behandling rettede en meget skarp Kritik mod Administrationskommissionens Arbejde. Om Administrationskommissionen udtalte den højtærede Sundhedsminister — Sp. 4131 — for det første, at det er sket noget hurtigt — jeg maa til dette sige, at man arbejdede i to Aar i Kommissionen og arbejdede meget intensivt —, for det andet, at det ikke var dybtgaaende nok, og for det tredje, at Sundhedsstyrelsens Administration vilde blive langt dyrere, om Administrationskommissionen fik Lov at raade, end om Sundhedsministeren fik sin Villie.

Det kan være, at hele denne Kritik er en simpel Retorsion overfor det meget skarpe Angreb, Administrationskommissionen retter mod hele Sundhedsstyrelsens Ordning, men det reelle er jo det, at den højtærede Sundhedsminister med et Pennestrøg og stik imod Folketingets Villie ganske vil udlette dette Arbejde paa dette Omraade, og ikke alene det, men endog vil have den hidtidige Praksis i Sundhedsstyrelsen udvidet, idet Sundhedsministeren, skønt Kritikken fra Administrationskommissionen gik ud paa, at Antallet af Konsulenter skulde reduceres, tværtimod har forhøjet deres Antal med 2, en Konsulent for Husholdningssager og en Konsulent for Sygeplejevirkomhed.